

La ploma

És la tomba on seré enterrada si als avantpassats els sembla bé que ens fem companyia

Foto: Chechi Peinado

Era a terra. Algun ocell de bona mida la devia haver perdut. Es retallava nítida com en una pintura damunt les rajoles de pedra de la tomba on havia anat a posar flors. Fràgils buguenvíl·lies de color morat, collides del jardí de casa. El qui és enterrat en aquest mausoleu familiar presidit per una gran creu escultural que figura un arbre florit -quin símbol més bell de la vida sempre en floració!- és el pare del meu marit. Quan va morir jo li tenia agafada la mà en aquella unitat de cures intensives. Estàvem sols en aquella habitació blanca de penombra blava. No havia patit per morir. Per viure, sí.

El dia de Tots Sants la ploma era a terra, a uns pocs centímetres de la placa de marbre gris on són gravats els noms dels qui són enterrats sota la imponent creu florida. Des de la seva immobilitat la

ploma parlava. Què deia? Un ocell ha perdut una ploma i ha caigut damunt les rajoles d'una tomba del cementiri. Sí. Però jo hi vaig llegir una altra cosa. Aquesta és la tomba de la família, on probablement seré enterrada si als avantpassats els sembla bé que ens fem companyia en els dies que són i no són.

Una ploma era a terra. Em vaig veure en aquesta ploma, imatge de l'escriptura encara que el segle s'hagi endut tots els estris d'escriure que hem fet servir fins ara i ens hagi situat davant d'una pantalla, com avui, quan escric aquesta anotació. És per aquest moment, que la ploma era a terra? Vull dir si el que deia és que hi seré aviat, allà, sota l'arbre de marbre florit? Doncs ja cal que m'afanyi a escriure el que encara vull escriure.

La ploma, d'acord amb la moira de les tisores d'or, no indicava cap hora sinó que simplement assenyalava el lloc on reposaran les meves cendres? Una ploma era a terra. La seva visió en aquell matí de novembre tan ple de llum m'impulsa a escriure coses que imagino. Potser no volia dir res, una ploma en el terra de la tomba familiar. Però el símbol de la ploma es fa imatge viva i significativa en aquest escrit.